

रत्नवाहपुरकल्पः ।

३३

२०. रत्नवाहपुरकल्पः ।

श्रीधर्मनाथमानस्य रत्नवाहपुरे स्थितम् । तस्यैव पुररत्नस्य कल्पं किञ्चिद्वीम्यहम् ॥ १ ॥

अस्तीहैव जम्बूद्वीपे द्वीपे भारते वर्षे कोशलेषु जनपदे नानाजातीयोच्चैस्तरशासिशाखाबहलदलकुसु-
मफलच्छत्रताच्छादितधर्मघृणिकरगाहनवनमण्डितं शीतलविमलबहलजलनिर्झरघर्घरनदबन्धुरं रत्नवाहं नाम पुरम् । तत्र
चेक्ष्वाककुलप्रदीपः कनत्कनककान्तकायकान्तिः कुलिशलाञ्छितपञ्चचत्वारिंशच्चापोच्छ्रयकायः पञ्चदशस्तीर्थपतिर्विज-5
यविमानादवतीर्थ श्रीभानुनरेन्द्रवेश्मनि सुव्रतादेवीकुक्षौ तनयतयाऽवततार । क्रमेण गुरुवितीर्णधर्मनामधेयो
जनन-निष्क्रमण-केवलज्ञानानि तत्रैव समाससाद । निर्वृत्तश्च संमेतशिखरिशिखरे । तस्मिन्नेव च पुरे जननयनजनि-
तशैत्यं श्रीधर्मनाथचैत्यं नागकुमारदेवाधिष्ठितं कालेन निर्वृत्तम् ।

तत्र च नगरे कुम्भकार एकः स्वशिल्पच्छेक आसीत् । तस्य तनयस्तरुणिमानमधिगत्य क्रीडादुर्ललिततया तत्र
रामणीयकशालिनि चैत्ये गृहादागत्य स्वैरं द्यूतादि तत्तत्क्रीडाविधाभिश्चिक्रीड । तत्रैको नागकुमारः केलिप्रियतया 10
कृतमानुषतनुस्तेन कुम्भकारदारकेण सार्धं प्रत्यहं प्रववृते क्रीडितुम् । तत्पित्रा च स पुत्रः कुलकमागतकुलालकर्माण्यनि-
र्ममाणः प्रतिदिनं दुर्वाग्निरुपालेभे । न च तद्वचनमसौ प्रत्यपादि¹ । ततः पित्रा गाढं प्रहृत्य बलादपि स्वकर्मणि मृत्स्व-
ननानयनादीनि कारयितुमुपक्रान्तः । अन्तरमवलोक्य पुनस्तत्र चैत्ये गत्वाऽन्तराऽन्तरा तथैव तेन नागकुमारेण साकं
खेलितुं लग्नः । पृष्ठश्च नागामरेण—किं कारणं पूर्ववन्निरन्तरं न क्रीडितुमायासि ? । तेनोक्तम्—जनकः कुप्यति
मह्यम् । स्वकर्मनिर्माणमन्तरेण कथमिव जठरपिठरविवरपूरणमुपपद्यत इति । तदाकर्ण्य दृक्कर्णकुमारो वाचमुवाच—15
यद्येवं तर्हि क्रीडान्ते भूषीठे विलुठ्य भविष्याम्यहमहिः, मत्पुच्छं चतुरङ्गुलमात्रं लोहेन मृत्वननोपकरणेन छित्वा
त्वया ग्राह्यम् । तच्च चारुचामीकरमयं भविष्यति । तेन हेम्ना तव कुटुम्बस्य वृत्तिनिर्वाहो भविष्यतीति सौहृदात्तेनाभि-
हिते स तथैव प्रतिदिवसं कर्तुं प्रवृत्तः । पितुश्च तत्कनकमर्पयति स्म; न च रहस्यमभिदत् ।² अन्यदाऽतिनिर्वन्धं विधाय
पृच्छति सति पितरि भयाद्यथावस्थितमचकथत् । ततः सस्मितेन विसि³तेन च जगदे जनकेन—रे मूर्ख !⁴ चतुरङ्गुल-
मात्रमेव किमिति छिदन्नसि⁵ ? । बहुतरे हि छिन्ने भूरितरं⁶ भूरि भवन्ति । तेन भणितम्—तात ! नातः समतिरिक्त-20
महं छेतुमुत्सहे, परमसुहृदैवतवचनातिक्रमप्रसङ्गात् । ततस्तज्जनकेन लोभसंक्षोभाकुलितमनसा तस्मिन्तनये क्रीडार्थं
तच्चैत्यमुपेयुषि प्रच्छन्नमनु वव्रजे । यावत्प्रक्रीड्य धरणिपीठे विलुठ्य स पन्नगतामापन्नस्तावत् कुम्भकारेण विलं प्रविश-
तस्तस्य वपुरर्द्धं कुद्दालिकया चिच्छेदे । ततः कोपाटोपात्तेन नागकुमारेण—रे पापिष्ठ ! रहस्यमेदं करोषीत्यतिगाढं
निर्भर्त्स्य स दारको दंष्ट्रासम्पुटेन दष्ट्वा व्यापादितः, पिता च । रोषप्रकर्षात्सकलान्यपि कुलालकुलानि कालकवलितानि
कृतानि । ततः प्रभृति च न कश्चन चक्रजीवनजातीयस्तत्र रत्नवाहपुरेऽद्यापि निवसतीति । कौलालभाण्डानि स्थाना-25
न्तरादेव नयति जनता । तत्र च तथैव नागमूर्तिपरिवारिता श्रीधर्मनाथप्रतिमाऽद्यापि सम्यग्दृष्ट्यात्रिकजनैरनेकवि-
धिप्रभावप्रभावनापुरःसरं पूज्यते । अद्यापि च परसमयिनो 'धर्मराज' इति व्यपदिश्य कदाचिदवर्षति वर्षासु जलधरे
क्षीरघटसहस्रैर्भगवन्तं स्तपयन्ति; सम्पद्यते च तत्क्षणाद्विशिष्टा मेघवृष्टिः । कन्दर्पा शासनदेवी किन्नरश्च शासनयक्षः
श्रीधर्मनाथपादपद्मसेवाहेवाकचञ्चरीकाणामनर्थप्रतिघातमर्थप्राप्तिं चात्र सूत्रयतीति ।

इति श्रीरत्नवाहस्य श्रीजिनप्रभसूरिभिः । कल्पः कृतो रत्नपुरपुराणस्य यथाश्रुतम् ॥ २ ॥

30

॥ इति श्रीधर्मनाथजन्मभूमिरत्नपुर⁷ तीर्थकल्पः ॥॥ अं० ३२, अ० २३⁸ ॥

I B प्रणिपादि । 0-0 एतच्चिह्नान्तर्गतः पाठः परिलुक्तः A आदर्शे । 2 P विहायान्यत्र 'चतुरङ्गुलमन्यचतुर' । 3 ABPa-b
न च्छिनत्सि । 4 B भूरितरे । 5 Pa रत्नवाहपुरमहातीर्थ⁹ । 6 A विहाय नास्त्यन्यत्र एषाऽक्षरसंख्या ।